

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 4C/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202803
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Chmelanová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819202803.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Ľubicou Chmelanovou v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO:47 232 480, proti žalovanej: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z.-F. XXX, zastúpenejXXX,XX Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z.-F. XXX, o zaplatenie 504,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie sčasti o zaplatenie 148,48 eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 165,48 eur a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,45 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd žalobu čo do zvyšku **z a m i e t a**.

IV. Súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 1.7.2019 žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 504,20 eur, úhrady poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 eur a k náhrade trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Žalovaná je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej „zákon“) vo výške 4,64 eur podľa § 6 ods. 1 tohto zákona s periodicitou platenia úhrad mesačne v zmysle § 7 tohto zákona. Žalobca kontrolou úhrad zistil, že žalovaná nezaplatila úhradu za obdobie od 1.5.2010 do 31.1.2019. Žalobca vyzval žalovanú v zmysle § 10 ods. 2 zákona písomnou výzvou zo dňa 10.1.2019 na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Keďže žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia tejto výzvy, je povinná v zmysle § 10 ods. 3 zákona zaplatiť aj pokutu. Pohľadávka žalobcu tvorí suma 505,65 eur, z toho istina 487,20 eur (105 neuhradených predpisov po 4,64 eur), pokuta vo výške 17 eur a poštové sadzby vo výške 1,45 eur. V žalobe označil a predložil tieto dôkazy: výzva na zaplatenie nedoplatku zo dňa 10.1.2019, prehľad predpisov a platieb za mesiace 05/2010-01/2019, doručienka, potvrdenie Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 27.10.2016.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 4C/17/2019-13 dňa 4.7.2019, proti ktorému žalovaná podal odpor včas a s odôvodnením. Žalovaná v odpore uviedla, že od roku 2003 jej bol priznaný preukaz ZŤP, nebol jej nikdy odobratý. Nemala vedomosť, že má informovať o zmene bydliska žalobcu. V roku 2018 ju RTVS vyzvala, aby ju informovala, či spĺňa požiadavky RTVS a či je naďalej držiteľom ZŤP preukazu a žiadala preposlať kópiu ZŤP preukazu, či spĺňa, aby bola naďalej oslobodená od úhrad

koncesionárskych poplatkov RTVS. Túto povinnosť si splnila odoslaním kópie ZŤP preukazu písomne. Až v januári 2019 ju žalobca vyzval uhradiť doplatky od roku 2010 do roku 2019 v sume 488,65 eur. Následne opätovne zaslala kópiu ZŤP s preukazom písomne i elektronicky. Žalovaná k odporu doložila preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, a podací lístok. Súd platobný rozkaz č.k. 4C/17/2019-13 zo dňa 4.7.2019 zrušil uznesením č.k. 4C/17/2019-19 dňa 20.8.2019 podľa § 267 ods. 3 CSP.

3. Žalobca vo svojom prvom vyjadrení k odporu z 28.08.2019 poukázal na § 5 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS, § 9 ods. 6 písm. b) tohto zákona s dodatkom, že keďže žalovaná túto skutočnosť (že je osobou ZŤP) preukázala až v období, ktoré sa nevzťahuje na žalované obdobie, považuje žalobca námietky žalovanej za bezdôvodné.

4. Podaním zo dňa 08.10.2019 doručeným súdu dňa 08.10.2019 žalobca vzal žalobu späť vo výške 148,48 eur za obdobie 05/2010 do 12/2012 s odôvodnením, že v danom čase bolo možné v zmysle predchádzajúceho zákona uznať nárok na oslobodenie so spätnou platnosťou. Po čiastočnom späťvzati žaloby sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata istiny vo výške 338,72 eur, pokuty vo výške 17 eur a poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 eur. Vzhľadom na späťvzatie žaloby sčasti, súd konanie v späťvzatej časti o zaplata 148,48 eur zastavil. Rozhodol tak podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Predmetom konania po späťvzati žaloby sčasti zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplata istiny vo výške 338,72 eur (za obdobie od 1.1.2013 do 31.1.2019, úhrady poštových sadziieb 1,45 eur a pokuty vo výške 17 eur.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 17.01.2020 poukázal na § 5 ods. 1 zákona č. 68/2008 Z. z. a s poukazom naň uviedol, že z tohto ustanovenia a ani zo znenia zákona č. 68/2008 Z.z. nevyplýva, že platiteľ mal povinnosť oznamovať a preukazovať vyberateľovi úhrady skutočnosť, že je osobou so ZŤP. Z uvedeného dôvodu žalobu za obdobie od 05/2010 do 12/2012 vzal späť. Poukázal tiež na to, že podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. účinnom od 01.01.2013 platiteľ úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Poukázal tiež na § 5 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z., § 5 ods. 2 tohto zákona a § 9 ods. 6 písm. b) tohto zákona. Podľa žalobcu zo znenia týchto ustanovení vyplýva, že obe podmienky musia byť splnené kumulatívne. Keďže žalovaná predložila žalobcovi rozhodnutie ÚPSVaR o tom, že je osobou s ŤZP až dňa 19.09.2019, nemá nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti za obdobie od 01.01.2013 do 31.01.2019.

6. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami - výzvou na zaplata nedoplatku zo dňa 10.1.2019, prehľadom predpisov a platieb za žalované obdobie, doručenkou, potvrdením Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 27.10.2016, preukazom žalovanej ako fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, podacími lístkami, Rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, OSV Prievidza zo dňa 31.07.2003, listom žalovanej z 25.1.2019, Oznamením žalobcu zo dňa 18.6.2018, Oznamením žalobcu zo dňa 6.2.2019, Žiadosťou žalovanej o odhlásenie zo dňa 18.9.2019, vyúčtovacou faktúrou za obdobie od 13.7.2018 do 15.4.2019 z 22.4.2019, Oznamením žalobcu zo dňa 29.7.2019, Oznamením žalobcu zo dňa 3.10.2019, listom žalovanej z 19.8.2019, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

8. Podľa prehľadu predpisov a platieb u žalovanej s adresou Z. XXX, Z.-F., VS 9080540394 je vykazovaný nedoplatok vo výške 487,20 eur (po 4,64 eur mesačne) za obdobie od 05/2010 do 01/2019. Za toto obdobie nebola žalovanou vykonaná žiadna platba. Žalobca výzvou zo dňa 10.1.2019 vyzval žalovanú na zaplata úhrady za služby verejnosti poskytované žalobcom za odberné miesto elektriny: Z. 325, X,XX. (pri mesačnej výške poplatku 4,64 eur) v celkovej výške 488,65 eur za obdobie od 1.5.2010 do 31.1.2019 vrátane poštovného vo výške 1,45 eur, a to do 30 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak dlžnú čiastku žalovaná neuhradí v plnej výške do 30 dní od doručenia tejto výzvy, žalobca uplatní nárok na zaplata pokuty 17 eur a poštových sadziieb prostredníctvom súdu. Žalovanej bola výzva doručená dňa 22.1.2019, o čom svedčí doručienka. Podľa potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 27.10.2016 bola tarifná cena úradnej zásielky od 1.10.2016 vo výške 1,45 eur.

9. Z výsluchu žalovanej bolo zistené, že netušila, že odberné miesto má nejaký súvis so ZŤP. Od 01.05.2010 a teda aj od 01.01.2013 až doteraz býva na adrese Z. č. XXX. Elektrinu odoberala vždy len

na jednom odbernom mieste, a to Z. č. XXX. Toto tvrdenie zodpovedá skutočnosti, keď podľa lustrácie žalovanej v RO je žalovaná prihlásená na trvalý pobyt na súčasnej adrese bydliska (Z.-F. XXX) dňa 26.04.2010. Od roku 2003 je osobou so ŽŤP s poukazom na súčasný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vystavený dňa 11.12.2013 a na rozhodnutie OÚ v Prievidzi zo dňa 31.07.2003 o vydaní preukazu občana s ŽŤP bez sprievodcu. Uviedla ďalej, že pred súčasným bydliskom bývala na adrese T., J. Y. XX/X, z ktorého miesta aj odoberala el. energiu. V súvislosti s touto adresou RTVS oznámila, že je osobou so ŽŤP. Nepamätá si, či do 31.03.2013 žalobcovi preukazovala, že je osobou so ŽŤP v súvislosti so zákonom č. 340/2012 Z.z.. Tvrdila, že od 01.01.2013 až doteraz jej nechodili žiadne predpisy úhrad na zapltenie úhrady vo výške 4,64 eur až do roku 2018.

10. Splnomocnený zástupca žalovanej doplnil, že na adrese T., J. Y. XX/X býval so žalovanou a svojou rodinou do apríla 2010. V súvislosti s odberným miestom J. Y. XX/X, T. úhrady RTVS neplatili z dôvodu, že žalovaná bola ŽŤP od roku 2003,2004. Na túto adresu žiadne prepisy úhrad RTVS jej nechodili, rovnako tak po presťahovaní sa do XXXX, v lete 2010, a to ani od augusta 2018 napriek listu RTVS z 18.6.2018. Zopár krát im v roku 2018 prišli „také červené lístky, na ktorých bola uvedená cena pre RTVS“. V roku 2018 prefotil ŽŤP žalovanej a odoslal ho RTVS, žiadna odpoveď neprišla. Podľa zástupcu žalovanej treba vychádzať zo zákona č. 212/1995 Z.z. za účinnosti ktorého bola žalovaná oslobodená od platenia poplatkov RTVS ako fyzická osoba ŽŤP. Podľa jeho názoru oslobodenie žalovanej trvalo a pokračovalo aj v súvislosti s ďalším zákonom č. 68/2008 Z.z., pričom vychádza z § 13 ods. 5 zákona č. 68/2008 Z.z. a ďalej za účinnosti zákona č. 340/2012 Z.z., a to podľa § 12 ods. 1 tohto zákona. Žalovaná hneď od vtedy, čo sa stala osobou ŽŤP, preukázala RTVS, že je osobou so ŽŤP.

11. Splnomocnený zástupca žalovanej ďalej doplnil, že konanie žalobcu je podľa neho nie v súlade s ľudskými vzťahmi a dobrými mravmi, keď žalobca najskôr žiadal úhrady od 01.05.2010, čo nie je v súlade s ľudskými mravmi lebo sa odvolával na zákon z roku 2012. Nie je s dobrými mravmi, aby žalobca od roku 2013 do roku 2018 neinformoval, že žalovaná má nejaké resty voči žalobcovi a aby si neplnil povinnosť informovať obyvateľstvo o novom zákone. Podľa zákona má žalobca kontrolovať. Súčasne vzniesol námietku premlčania.

12. Na vyjadrenie žalovanej a jej zástupcu žalobca reagoval podaním zo dňa 07.07.2020, v ktorom poukázal na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. (správne má byť § 5 ods. 1 tohto zákona) a uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva, že obe podmienky musia byť splnené kumulatívne a teda, že žalovaná musí oznámiť a preukázať, že je fyzickou osobou s ŽŤP. Doplnil, že žalobca na odbernom mieste I.F. XXX neviduje, že by žalovaná v minulosti preukázala nárok na oslobodenie od platenia poplatku žalobcovi. Oslobodenie od platenia poplatku žalobcovi preukázala až v 09/2019, z tohto dôvodu žalovanej vznikol nárok na oslobodenie od 01.10.2019. Nedoplatok je vyčíslený za obdobie od 01.01.2013, teda od účinnosti zákona č. 340/2012 Z. z., podľa ktorého mali platitelia povinnosť si preukázať nárok na oslobodenie.

13. V ostatnom vyjadrení žalobcu zo dňa 26.08.2020 žalobca poukázal na § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 212/1995 Z.z., na § 5 ods. 1 zákona č. 68/2008 Z.z., na § 13 ods. 5 zákona č. 68/2008 Z.z., na § 5 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. a na § 12 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. Doplnil, že žalobca neviduje od žalovanej oznámenie a preukázanie, že je ŽŤP v roku 2003 a ani v roku 2008, nakoľko v týchto rokoch žalovaná ani nemala povinnosť oznamovať a preukazovať, že je ŽŤP, oslobodenie od platenia úhrad vyplývalo priamo zo zákona. Žalobca taktiež neviduje od žalovanej preukázanie, že je ŽŤP v roku 2013 (v zmysle § 12 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. ak by oznámila a preukázala, že je ŽŤP do 31.03.2013, nevznikla by jej povinnosť platiť úhrady). K námietkam zástupcu žalovanej uviedol, že keďže žalovaná na odbernom mieste XX.XX.XXXX.-F. XXX neplatila úhrady, žalobca ju na základe kontroly platenia úhrad v zmysle § 8 zákona č. 340/2012 Z.z. vlastnou akvizičnou činnosťou zaradil do databázy platiteľov úhrad, o čom bola žalovaná informovaná listom - oznámením o kontrole platenia úhrady zo dňa 18.06.2018. V tomto oznámení je vyčíslený nedoplatok od 01.05.2010 do 31.07.2018 vo výške 459,36 eur. Keďže žalovaná nezaplatila tento nedoplatok v lehote 30 dní, bola jej zaslaná výzva zo dňa 10.01.2019, kde je nedoplatok dopočítaný k mesiacu 1/2019 (t.j. 459,36 za 5/2010 do 7/2018 + 6x 4,64 za 08/2018 do 01/2019+1,45 poštové sadzby spojené s odoslaním výzvy = 488,65 eur). Doplnil, že žalovaná od roku 2003 do 31.01.2019 nevykonávala platby úhrad. Predpisy úhrad jej do júla 2018 účtované neboli, keďže žalobca ju prihlásil do evidencie platiteľov úhrad v 6/2018. Ako vyplýva zo spomenutého oznámenia, od augusta 2018 jej boli účtované prostredníctvom SIPO služby.

14. Ohľadom komunikácie medzi stranami vyžadanej súdom na tvrdenia žalovanej a na jej dôkazný návrh žalovaná v konaní predložila len list RTVS z 18.6.2019 (tento list predložil aj žalobca), oznámenie RTVS z 6.2.2019 a z 29.7.2019 (tieto listy predložil aj žalobca), list žalovanej z 19.8.2019, podacie poštové lístky z 28.1.2019, 18.9.2019. Žalovaná nedoložila žiaden doklad, ktorým by sa preukázalo, že žalovaná do januára 2019 predložila a preukázala žalobcovi, že je osobou ZŤP, čo potvrdil zástupca žalovanej. Žalobca predložil list žalovanej z 25.1.2019 (zástupca žalovanej zaslanie listu potvrdil), Oznámenie žalobcu zo dňa 18.6.2018 (zástupca žalovanej doručenie listu potvrdil), Výzvu žalobcu na zaplatenie z 10.1.2019 (zástupca žalovanej potvrdil, že listina mu je známa), Oznámenie žalobcu zo dňa 6.2.2019 (zástupca žalovanej potvrdil, že listina mu je známa), Žiadosť žalovanej o odhlásenie zo dňa 18.9.2019 (zástupca žalovanej potvrdil, že listina mu je známa) s rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi zo dňa 31.7.2003, vyúčtovacou faktúrou za obdobie od 13.7.2018 do 15.4.2019 z 22.4.2019, preukazom osoby ŽP, Oznámenie žalobcu zo dňa 29.7.2019 (zástupca žalovanej doručenie listu pripustil), Oznámenie žalobcu zo dňa 3.10.2019 (zástupca žalovanej doručenie listu pripustil) a požiadavku na odhlásenie z dôvodu ZŤP zo dňa 26.7.2019 - printscreen zo systému žalobcu.

15. Z listín predložených žalobcom vyplýva: podľa listu žalovanej adresovanému žalobcovi z 25.01.2019 a označeného „Reklamácia“ žiadala žalovaná zrušiť povinnosti uhradiť sumu 488,65 eur ako nedoplatok za služby od roku 2010 do 31.01.2019 s poukazom, že je držiteľkou preukazu ZŤP od roku 2003 do dnešného dňa. V liste tiež uviedla, že netušila, že ju žalobca neeviduje ako občana oslobodeného od poplatku za služby RTVS. Preto ak je potrebné zaslať iné dokumenty, je ochotná, ak ju bude o tom žalobca informovať. List bol doručený žalobcovi dňa 29.01.2019 podľa prezenčnej pečiatky žalobcu. Z listu žalobcu adresovanom žalovanej zo dňa 18.06.2018 označenom „Oznámenie o kontrole platenia úhrad“ vyplýva, že žalobca vykonal kontrolu platenia úhrady, oznámil žalovanej, že od augusta 2018 jej bude prostredníctvom služby SIPO účtovať úhradu v zmysle zákona. Informoval ju, že mesačná výška úhrady je 4,64 eur a že povinnosť platiť úhradu vzniká od nasledujúceho mesiaca po podpísaní zmluvy s dodávateľom elektriny (§ 7 zákona) a tiež, že dňom kontroly platenia úhrady ju žalobcu prihlásil do evidencie platiteľov úhrad RTVS. V liste sa uvádza kontrolované odberné miesto elektriny (Z.-F. XXX), odberateľ elektriny - žalovaná, odber elektriny od 09.04.2010, povinnosť platiť úhradu od 01.05.2010, mesačná výška úhrady 4,64 eur a dlh ku dňu 31.07. 2018 v sume 459,36 eur. Súčasne žalobca vyzval žalovanú tento nedoplatok uhradiť do 30 dní od doručenia tohto oznámenia. Súčasne žalovaná v tomto liste bola upovedomená, že ak okrem iného je od povinnosti platiť úhradu v zmysle zákona oslobodená (osoba so ZŤP), nech túto skutočnosť oznámi do 13.07.2018. List žalobcu zo dňa 10.01.2019 je výzvou žalobcu na zaplatenie nedoplatku adresovaný žalovanej, ktorý bol už doručený žalobcom spolu so žalobou. V liste zo 06.02.2019 adresovanom žalovanej sa uvádza, že nárok o oslobodenie od povinnosti platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ oznámil a preukázal vznik skutočnosti. Súčasne žiadal doklady: prvotné rozhodnutie o uznaní osoby s ŽP, aktuálnejšie potvrdenie o tom, že je aj naďalej osobou s ŽP, rodné číslo. Listom žalovanej zo dňa 18.09.2019 adresovaný žalobcovi žalovaná žiada o odhlásenie poplatkov platieb RTVS z dôvodu držby preukazu ZŤP s poukazom na to, že preukaz jej bol pridelený ešte v roku 2003 a že doteraz jej chodí platba na inkasnom lístku. Súčasne doložila kópiu rozhodnutia Okresného úradu v Prievidzi, vyúčtovaciu faktúru za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 13.04.2018 do 15.04.2019 zo dňa 22.4.2019, preukaz fyzickej osoby z ŽP vydaný 11.12.2013. Tieto listiny boli doručené žalobcovi 19.09.2019 podľa prezenčnej pečiatky žalobcu. List žalobcu adresovaný žalovanej zo dňa 29.7.2019 označený ako Oznámenie o nedoložení dokladov k preukázaniu nárokov na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu a Oznámenie žalobcu adresované žalovanej o nedoplatku úhrady za služby verejnosti k 30.09.2019 zo dňa 03.10.2019 sú z obdobia po žalovanom období. Listiny predložené žalovanou, a to list žalovanej z 19.8.2018 adresovaný žalobcovi o doložení dokladov k preukázaniu nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu ako aj 2 podacie lístky z 28.01.2019 a 18.09.2018 sú z obdobia po predmetnom žalovanom období.

16. Súd dodáva, že s výnimkou listu žalovanej z 25.1.2019, listu žalobcu z 18.6.2018 a listov žalobcu súvisiacich s podanou žalobou sú ostatné listiny z obdobia po 31.1.2019, t.j. z obdobia po žalovanom období, a teda irelevantné z pohľadu uplatneného nároku.

17. Podľa preukazu žalovanej ako fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím predloženým žalovanou je tento preukaz vystavený na jej osobu dňa 11.12.2013. Podací lístok predložený žalovanou svedčí o podaní zásielky žalovanou žalobcovi dňa 28.01.2019.

18. Rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, OSV Prievidza zo dňa 31.07.2003 bolo vyhovené žiadosti žalovanej o vydanie preukazu občana s ŤZP, bola určená miera funkčnej poruchy u žalovanej 60% a vydaný preukaz občana s ŤZP bez sprievodcu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.08.2003.

19. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

20. Podľa § 6 ods. 1 prvá veta zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac .

21. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov platiteľ, ktorý nezaplatil úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

22. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

23. Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

24. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu (po späťvzatí žaloby sčasti) je dôvodná len sčasti. Žalobca podanou žalobou žiadal pôvodne rozhodnúť o povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 487,20 eur pozostávajúcu zo 105 neuhradených mesačných predpisov po 4,64 eur v období od 1.5.2010 do 31.1.2019, pokutu vo výške 17 eur a úhradu poštových sadzieb vo výške 1,45 eur. Po podaní odporu žalobca vzal žalobu sčasti späť, a to o zaplatenie sumy 148,48 eur pozostávajúcej z neuhradených mesačných predpisov po 4,64 eur za obdobie od 05/2010 do 12/2012 s odôvodnením, že v danom čase bolo možné v zmysle predchádzajúceho zákona uznať nárok na oslobodenie so spätnou platnosťou. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a zastavení konania v späťvzatej časti predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 338,72 eur (za obdobie od 1.1.2013 do 31.1.2019, úhrady poštových sadzieb 1,45 eur a pokuty vo výške 17 eur.

25. Uplatnený nárok aktívne vecne legitimovaného žalobcu (podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., podľa ktorého vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska a podľa vyššie citovaného § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. vyplýva zo zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 1 tohto zákona tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Žalobca je v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. vyberateľom a príjemcom tejto úhrady, čím je daná v tejto veci jeho aktívna legitimácia. V zmysle § 3 písm. a) tohto zákona je žalovaný platiteľom úhrady ako fyzická osoba ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

26. Žalobcom uplatnený nárok vo výške 338,72 eur predstavuje úhrady vo výške 4,64 eur mesačne za obdobie od 1.1.2013 do 1.1.2019. V tom čase bola žalovaná evidovaná ako odberateľ elektriny v odbernom miesteXX.,XX. č. XXX, čo v konaní nebolo sporné.

27. Vzhľadom na žalovanou vnesenú námietku premlčania súd najskôr skúmal (majúc na zreteli zásadu hospodárnosti konania, či nárok žalobcu je alebo nie je premlčaný.

28. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Skúmajúc, či uplatnené právo žalobcu je alebo nie je premlčané, a či teda hmotnoprávna námietka žalovanej je dôvodná alebo nedôvodná, súd dospel k záveru, že právo žalobcu na zaplatenie úhrad je sčasti premlčané, a to za obdobie od 1.1.2013 do 31.5.2016. Súd vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., podľa ktorého úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Ak žaloba v tejto veci bola podaná dňa 1.7.2019, potom právo na úhradu za obdobie od 1.1.2013 do 31.5.2016 je premlčané. Úhrada na mesiac január 2013 mala byť v súlade s citovaným § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z. zaplatená do 31.1.2013. Žalobca mohol právo na úhradu za tento mesiac vykonať po prvý raz (podať žalobu) nasledujúci deň po tomto dni, t.j. 1.2.2013. Od tohto dňa, t.j. 1.2.2013 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 1.2.2016. Ak žalobca podal žalobu dňa 1.7.2019, je jeho právo premlčané, pretože si ho uplatnil po plynutí trojročnej premlčacej doby. Obdobne je tomu aj pri úhradách za mesiace február 2013 až apríl 2016. V prípade mesiaca máj 2016 mala byť úhrada v súlade s citovaným § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z. zaplatená do 31.5.2016. Žalobca mohol právo na úhradu za tento mesiac vykonať prvý raz nasledujúci deň po tomto dni, t.j. dňa 1.6.2016. Ak žalobca podal žalobu dňa 1.7.2019, je jeho právo premlčané, pretože si ho uplatnil po plynutí trojročnej premlčacej doby. V prípade mesiaca jún 2016 mala byť úhrada v súlade s citovaným § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z. zaplatená do 30.6.2016. Žalobca si mohol právo na úhradu za tento mesiac uplatniť prvý raz nasledujúci deň po tomto dni, t.j. dňa 1.7.2016. Ak žalobca podal žalobu dňa 1.7.2019, jeho právo za tento mesiac už nie je premlčané s poukazom na § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Keďže právo žalobcu na zaplatenie úhrad za obdobie od 1.1.2013 do 31.5.2016 je premlčané, súd ho nemohol v zmysle § 100 ods. 1 posledná veta priznať. Preto súd konanie sčasti, čo do zvyšku, (čo zodpovedá výške úhrad za obdobie od 1.1.2013 do 31.5.2016 po 4,64 eur, t.j. 41 mesiacov krát 4,64 eur je 190,24 eur), zamietol.

31. Žalovaná sa od začiatku bránila, že nie je povinná platiť úhrady v žalovanom období, čo odôvodnila tým, že od roku 2003 je osobou s ŤZP, čo preukazovala súčasným preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím vystaveným dňa 11.12.2013 a rozhodnutím OÚ v Prievidzi zo dňa 31.07.2003 o vydaní preukazu občana s ŤZP bez sprievodcu. Žalovaná uviedla, že si nepamätá, či do 31.03.2013 žalobcovi preukazovala, že je osobou so ZŤP v súvislosti so zákonom č. 340/2012 Z.z.. Podľa zástupcu žalovanej treba vychádzať zo zákona č. 212/1995 Z.z., za účinnosti ktorého bola žalovaná oslobodená od platenia poplatkov RTVS ako fyzická osoba ZŤP. Podľa jeho názoru oslobodenie žalovanej trvalo a pokračovalo aj v súvislosti s ďalším zákonom č. 68/2008 Z.z., pričom vychádza z § 13 ods. 5 zákona č. 68/2008 Z.z. a ďalej za účinnosti zákona č. 340/2012 Z.z., a to podľa § 12 ods. 1 tohto zákona. Na rozdiel od žalovanej tvrdil, že žalovaná hneď od vtedy, čo sa stala osobou ZŤP, preukázala RTVS, že je osobou so ZŤP. Žalobca s touto obranou nesúhlasil. Argumentoval, že žalobca na odbernom mieste.. XXX neeviduje, že by žalovaná v minulosti preukázala nárok na oslobodenie od platenia poplatku žalobcovi. Oslobodenie od platenia poplatku žalobcovi preukázala až v 09/2019, z tohto dôvodu žalovanej vznikol nárok na oslobodenie od 01.10.2019. Keďže žalovaná predložila žalobcovi rozhodnutie ÚPSVaR o tom, že je osobou s ŤZP až dňa 19.09.2019, nemá nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti za obdobie od 01.01.2013 do 31.01.2019.

32. Preukázanou a nespornou skutočnosťou je, že žalovaná je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Dôkazom toho je Rozhodnutie Okresného úradu v Prievidzi, OSV Prievidza zo dňa 31.07.2003, ktorým bolo vyhovelé žiadosti žalovanej o vydanie preukazu občana s ŤZP, súčasne ktorým bola tiež určená miera funkčnej poruchy u žalovanej 60% a ktorým bol súčasne žalovanej vydaný preukaz občana s ŤZP bez sprievodcu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.08.2003. Žalovaná je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, čo preukazuje aj súčasný preukaz fyzickej osoby s ŤZP vystavený žalovanej dňa 11.12.2013.

33. V súvislosti s obranou žalovanej súd uvádza: v žalovanom období od 1.5.2010 do 31.1.2019 boli (sú) účinné zákon č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch (účinný od 1.11.1995 do 31.3.2008), zákon č. 68/2008 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom (účinný od 1.4.2008 do 31.12.2012) a v súčasnosti účinný zákon č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou a Slovenska, od 1.1.2013.

34. Zákon č. 212/1995 Z.z. nadobudol účinnosť 01.11.1995 a bol zrušený zákonom č. 68/2008 Z.z. účinným od 1.4.2008. Tento zákon (zákon č. 212/1995 Z.z.) upravoval platiteľa poplatkov v § 3 tohto zákona ods. 1 tak, že platiteľom poplatkov je fyzická osoba, ktorá prijímač vlastní, samostatne zárobková činná osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve, a právnická osoba, ktorá prijímač eviduje v účtovníctve. Oslobodenie od poplatkov upravoval tento zákon v § 6 ods. 1 (okrem iného) písm. c) tak, že od povinnosti platiť poplatky sú oslobodení občania s ŤZP. Vychádzajúc z tejto právnej úpravy občan s ťažkým zdravotným postihnutím bol oslobodený od platenia poplatkov bez ďalšieho, t.j. bez oznamovacej povinnosti, či bez povinnosti preukazovať, že je osoba ŤZP. Ak žalovanej bol vydaný preukaz občana s ŤZP bez sprievodcu rozhodnutím Okresného úradu v Prievidzi, OSV Prievidza zo dňa 31.07.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.08.2003, žalovaná od tohto obdobia bola oslobodená od poplatkov ako občan so ŤZP bez toho, aby túto skutočnosť príjemcovi poplatku musela preukazovať za obdobie účinnosti tohto zákona (zákona č. 212/1995 Z.z.). Predmetom konania však nebol nárok z obdobia účinnosti tohto zákona.

35. Zákon č. 68/2008 Z.z. nadobudol účinnosť 01.04.2008 a bol zrušený zákonom č. 340/2012 Z.z. účinným od 1.1.2013. Tento zákon (zákon č. 68/2008 Z.z.) upravoval platiteľa poplatkov v § 3 tohto zákona tak, že podľa § 3 písm. a) tohto zákona platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je koncovým odberateľom elektriny v odbernom mieste, z ktorého sa odoberá elektrina pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Oslobodenie od poplatkov platiť úhradu upravoval tento zákon v § 5 ods. 1 tak, že od povinnosti platiť úhradu je oslobodený platiteľ podľa § 3 písm. a), ak žije v domácnosti s osobou s ŤZP alebo sám je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Podľa § 7 ods. 1 tohto zákona povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledným deň mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Podľa § 9 ods. 6 tohto zákona platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní a) vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu, b) vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods.1 a zároveň túto skutočnosť preukázať. Podľa § 13 ods. 5 (prechodného ustanovenia) tohto zákona platiteľ, ktorý bol oslobodený od povinnosti platiť koncesionársky poplatok podľa § 6 ods. 1 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 212/1995 Z. z. o koncesionárskych poplatkoch a o zmene zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasovaného a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 241/2003 Z. z. a ktorý je k 1. aprílu 2008 oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1, nie je povinný oznámiť vyberateľovi úhrady vznik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu. Ak žalovaná bola v čase účinnosti tohto zákona fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, platí to, čo je uvedené vyššie v období účinnosti zákona č. 212/1995 Z.z.

36. V súčasnosti platný a účinný zákon č. 340/2012 Z. z. nadobudol účinnosť 01.01.2013. Tento zákon (zákon č. 340/2012 Z.z.) upravuje platiteľa poplatkov v § 3 tohto zákona tak, že podľa § 3 písm. a) tohto zákona platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo rodinnom dome. Podľa § 4 ods. 1 tohto zákona vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska (osoba totožná so žalobcom). Oslobodenie od poplatkov platiť úhradu upravuje tento zákon v § 5 ods. 1 tak, že podľa § 5 ods. 1 tohto zákona od povinnosti platiť úhradu je oslobodený platiteľ podľa § 3 písm. a) ak žije v domácnosti s fyzickou osobou s ŤZP, ktorá má na adrese odberného miesta tohto platiteľa trvalý pobyt, alebo sám je fyzickou osobou s ŤZP a vznik tejto skutočnosti oznámi a zároveň preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. b). Podľa § 5 ods. 2 tohto zákona nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa ods. 1. Podľa § 9 ods. 6 písm. b) tohto zákona platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, b) vznik zmenu alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať. Podľa § 12 ods. 3 (prechodné ustanovenie) tohto zákona platiteľ podľa § 3 písm. a) zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou

a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý bol k 31.decembru 2012 oslobodený od povinnosti platiť úhradu a ktorý neoznámil a nepreukázal vyberateľovi úhrady skutočnosti zakladajúce vznik nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu, sa považuje za platiteľa podľa § 3 písm. a) oslobodeného od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1, ak žije v domácnosti s fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá má na adrese odberného miesta tohto platiteľa trvalý pobyt, alebo sám je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, a ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady do 31.marca 2013.

37. Predmetom konania po späťvzati žaloby sčasti zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 338,72 eur (za obdobie od 1.1.2013 do 31.1.2019, úhrady poštových sadziieb 1,45 eur a pokuty vo výške 17 eur.

38. Žalovaná je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím od júla 2013, čo preukazuje aj súčasný preukaz fyzickej osoby s ŤZP vystavený žalovanej dňa 11.12.2013 a rozhodnutie Okresného úradu v Prievidzi, OSV Prievidza zo dňa 31.07.2003. V konaní bolo sporné, či žalovaná ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím oznámila a preukázala žalobcovi (obe tieto podmienky musia byť splnené súčasne), že má nárok na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu žalobcovi. Žalobca tvrdil, že žalovaná mu predložila rozhodnutie ÚPSVaR o tom, že je osobou s ŤZP až dňa 19.09.2019, a teda nemá nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti za obdobie od 01.01.2013 do 31.01.2019. Doplnil, že žalobca neevviduje od žalovanej oznámenie a preukázanie, že je ZŤP v roku 2003 a ani v roku 2008 a ani v roku 2013. Žalovaná naopak tvrdila, že splnenie podmienok pre oslobodenie od povinnosti platiť úhradu oznámila a preukázala žalobcovi hneď ako sa stala osobou s ŤZP. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností je na tej strane, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne účinky. Ak teda žalovaná tvrdí, že oznamovala a preukazovala žalobcovi nárok na oslobodenie od platenia úhrad za služby verejnosti vzťahujúce sa aj na obdobie od 01.01.2013 do 31.01.2019, bolo jej povinnosťou označiť a predložiť relevantné dôkazy na preukázanie týchto skutočností. Žalovaná však z ňou uvádzanej obsiahlej komunikácie a korešpondencie so žalobcom týkajúcej sa nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu predložila len listiny - list žalobcu z 18.6.2019, oznámenie žalobcu z 6.2.2019 a z 29.7.2019, list žalovanej z 19.8.2019, podacie poštové lístky z 28.1.2019, 18.9.2019. Ani jedna z týchto listín nie je dôkazom, ktorý preukazoval, že žalovaná do januára 2019 predložila a preukázala žalobcovi, že je osobou ZŤP, listiny sú totiž z obdobia 31.1.2019, teda z obdobia po žalovanom období. Len list žalovanej z 25.01.2019 adresovaný žalobcovi (predložený žalobcom) je z obdobia pred 31.1.2019. S prihliadnutím však na vznik nároku na oslobodenie od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z. je i tento list v tomto konaní, v ktorom sa uplatňuje nárok na zaplatenie úhrad do 31.1.2019, irelevantný. Ak by žalovaná s prihliadnutím na prechodné ustanovenie § 12 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. oznámila a preukázala žalobcovi, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím do 31.03.2013, nevznikla by jej povinnosť platiť úhrady. Takúto skutočnosť však žalovaná v tomto konaní nepreukázala. Ak tak žalovaná neurobila, je povinná platiť žalobcovi za žalované obdobie úhradu za služby.

39. Keďže žalovaná neuhradila v žalovanom nepremlčanom období od júna 2016 do januára 2019 (spolu za 32 mesiacov) úhrady po 4,64 eur mesačne spolu vo výške 148,48 eur (4,64 eur mesačne krát 32 mesiacov), súd ju zaviazal na zaplatenie tejto sumy obsiahnutej v priznanej sume 165,48 eur.

40. Žalobca vyzval žalovanú písomne na zaplatenie úhrady a poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady, o čom svedčí písomná výzva na zaplatenie nedoplatku zo dňa 10.1.2019. Keďže žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy (výzva jej bola doručená dňa 22.1.2019), je povinná v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona zaplatiť aj pokutu vo výške 17 eur a poštovú sadzbu vo výške 1,45 eur (§ 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z.). Keďže žalovaná pokutu vo výške 17 eur i poštovú sadzbu vo výške 1,45 eur nezaplatila, súd ju zaviazal na zaplatenie týchto súm. Priznaná suma 165,48 eur je súčtom istiny 148,48 eur a pokuty 17 eur.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca mal úspech vo veci v rozsahu 29% a neúspech v rozsahu 71%. Naopak žalovaná mala úspech vo veci v rozsahu 71% a neúspech v rozsahu 29%. Pomer jej úspechu a neúspechu je 42%. Keďže žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.